

JĘZYK POLSKI - PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA

Ocenianiu podlegają:

1. Formy pisemne:

- a) praca klasowa (wypracowanie) – 1 - 2 razy w semestrze (wypracowanie jest oceniane zgodnie z kryteriami maturalnymi),
- b) sprawdzian obejmujący materiał z danej epoki,
- c) kartkówki.

2. Formy ustne:

- a) odpowiedzi i prezentacje obejmujące zagadnienia z danego działu lub epoki.

3. Dodatkowe formy aktywności (np. udział w konkursach, olimpiadach, projektach, działaniach artystycznych).

Wagi dla poszczególnych form sprawdzania wiedzy i umiejętności:

Wypracowanie- 6

Sprawdzian – 6

Odpowiedź ustna - 5

Kartkówka z treści lektur – 4

Kartkówka – 4

Prezentacja – 4

Zadanie domowe – 1

Aktywność na zajęciach – 1

Konkursy i olimpiady – 5

- A) Na ocenę dopuszczającą – uczeń wykonuje polecenia dość powierzchownie. Jego wiedza jest w zasadzie odtwórcza, umiejętności niewielkie. Ważne jest, aby uczeń, który zdobywa oceny dopuszczające, podejmował pracę, wykazywał starania, próbował wykonywać polecenia na miarę swych możliwości, odnajdował w tekstach elementy wcześniej wskazane przez innych uczniów, których sam nie umie rozpoznać i wskazać.
- B) Na ocenę dostateczną – uczeń podejmuje działania, ale nie kończą się one pełnym sukcesem. Pracuje, lecz popełnia błędy, polecenia są wykonywane nieprecyzyjnie, uczeń nie jest pewien swoich wypowiedzi pisemnych i ustnych. Jego przemyślenia są powierzchowne lub odtwórcze, ale pracuje, czyli właśnie „stara się”.
- C) Na ocenę dobrą – w tym wypadku uczeń podejmuje wszystkie działania, popełnia jednak nieliczne błędy. Jego prace są wykonane dobrze, czyli zawierają drobne usterki. Ponadto nie zawsze umie uzasadnić swoją wypowiedź, wie, ale nie wyjaśnia omawianych zjawisk. Zapis „na ogół” oznacza, iż jego prace są wykonane dobrze, czyli zawierają drobne uchybienia.
- D) Na ocenę bardzo dobrą – uczeń wykonuje rozmaite zadania i czynności „poprawnie”, „samodzielnie”, „świadomie”, „ciekawie”, „interesująco”. Tak więc pracuje samodzielnie, wie i umie wyjaśnić. Trafnie dobiera przykłady, cytaty, argumenty, dokonuje porównań, ocen, uzasadniając swoje zdanie. Jego wypowiedzi zarówno ustne, jak i pisemne są wolne od błędów, wyczerpujące. Mówi pełnymi zdaniami, uzasadnia swoją wypowiedź, znajduje w tekście przykłady na poparcie swych słów. Umie odnieść się do świata zewnętrznego, jeśli zachodzi taka potrzeba. Podczas pracy w grupie umie współpracować.

- E) Na ocenę celującą – uczeń wykonuje rozmaite zadania i czynności „poprawnie”, „samodzielnie”, „świadomie”, „ciekawie”, „interesująco”. Tak więc pracuje samodzielnie, wie i umie wyjaśnić. Trafnie dobiera przykłady, cytaty, argumenty, dokonuje porównań, ocen, uzasadniając swoje zdanie. Jego wypowiedzi zarówno ustne, jak i pisemne są wolne od błędów, wyczerpujące, pomysłowe, twórcze. Mówi pełnymi zdaniami, uzasadnia swoją wypowiedź, znajduje w tekście przykłady na poparcie swych słów. Umie odnieść się do świata zewnętrznego, jeśli zachodzi taka potrzeba. Podczas pracy w grupie staje się liderem, umie nie tylko współpracować, ale nadaje ton działaniom innych, wprowadza nowe rozwiązania i pomysły.

W szkole ponadgimnazjalnej oceniana jest także recytacja, uczeń otrzymujący oceną dopuszczającą recytuje tekst mało świadomie, byle jak, niestarannie, często się myli, zacina; na ocenę dostateczną recytuje dość płynnie, ale bez właściwej modulacji, w złym tempie, bez dokonania interpretacji głosowej; na ocenę dobrą recytuje tekst płynnie, świadomie, lecz występują usterki w przekazie; na ocenę bardzo dobrą wygłasza tekst bardzo świadomie, we właściwym tempie, z odpowiednią modulacją, podobnie na ocenę celującą, ale jeszcze ten tekst ciekawie interpretuje.

Uczniowie na IV etapie nauczania posiadają już wiedzę i umiejętności zdobyte podczas nauki na niższych etapach.

Warunkiem koniecznym do omawiania tekstów kultury jest ich **znajomość w zakresie wymaganym przez nauczyciela. Uczeń zawsze musi znać tekst** (przeczytał go we fragmentach lub w całości – tak jak polecił nauczyciel), w przeciwnym wypadku analiza i interpretacja nie przyniosą oczekiwanych efektów. Ponadto dyskwalifikowane są wszelkie prace przygotowane na zasadzie „kopiuj – wklej” lub będące kompilacją cudzych prac.

Wymagania ogólne	Ocena dopuszczająca Uczeń:	Ocena dostateczna Uczeń:	Ocena dobra Uczeń:	Ocena bardzo dobra Uczeń:
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji	– rozumie teksty o prostej budowie; – dostrzega sensy zawarte w powierzchniowej warstwie tekstu; – z pomocą rozpoznaje funkcje tekstu i z pomocą wskazuje środki językowe służące ich realizacji; – odbiega od stosowania kryteriów poprawności językowej;	– rozumie teksty o niezbyt skomplikowanej budowie; – stara się dostrzegać sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; – stara się rozpoznać funkcje tekstu i środki językowe służące ich realizacji; – zwraca uwagę na kryteria poprawności językowej;	– na ogół rozumie teksty o skomplikowanej budowie; – na ogół dostrzega sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; -na ogół rozpoznaje funkcje tekstu i środki językowe służące ich realizacji; – na ogół ma świadomość kryteriów poprawności językowej;	– rozumie teksty o skomplikowanej budowie; – dostrzega sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; – rozpoznaje funkcje tekstu i środki językowe służące ich realizacji; – ma świadomość kryteriów poprawności językowej;
II. Analiza i	– nie zawsze	– stara się	– na ogół stosuje	– stosuje w

interpretacja tekstów kultury	poprawnie stosuje w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki; – w interpretacji tekstu próbuje wykorzystać wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany; – próbuje poznać niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki; – próbuje odczytać rozmaite sensy dzieła; – próbuje dokonać interpretacji porównawczej;	stosować w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki; – w interpretacji tekstu stara się wykorzystywać wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany; – stara się poznać niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki; – stara się odczytać rozmaite sensy dzieła; – stara się dokonać interpretacji porównawczej;	w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki; – w interpretacji tekstu na ogół wykorzystuje wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany; – na ogół poznaje niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki; – na ogół odczytuje rozmaite sensy dzieła; – na ogół dokonuje interpretacji porównawczej;	analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki; – w interpretacji tekstu wykorzystuje wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany; – poznaje niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki; – odczytuje rozmaite sensy dzieła; – dokonuje interpretacji porównawczej;
III. Tworzenie wypowiedzi	– buduje wypowiedzi o niezbyt wysokim stopniu złożoności; – nie zawsze stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; – próbuje zwiększać własną kompetencję językową.	– stara się budować wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności; – stara się stosować w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; – zwraca uwagę na własną kompetencję językową.	– na ogół buduje wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności; – na ogół stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; – na ogół ma świadomość własnej kompetencji językowej.	– buduje wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności; – stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; – ma świadomość własnej kompetencji językowej.

* są to zapisy umieszczone w podstawie programowej